

Ludvík Hasík se narodil 10. dubna 1944 v Hudlicích nedaleko Berouna. Své dětství však prožíval v Krušnohoří.

Otec pak ze zdravotních důvodů z dolů odešel dělat lesního a tam postupoval ve funkcích, takže jsme se od Chomutova až tady po Jablonec, pod Krušný hory stěhovali každý dva roky.

Kvůli častému stěhování nebylo učení jeho silnou stránkou a dokonce se i často pral. Škola mu ale přinesla i spoustu zážitků.

Takže my jsme měli specificky teda ředitele, který i v těch padesátých letech nás dostal i do Prahy do Národního.

Po základní škole následovala volba učňovského oboru, kdy si Ludvík Hasík vybral zedničinu.

My jsme přijeli na pracovní úřad a že bych chtěl do učení jo a ta na nás koukala, co se děje, protože už půl roku předtím se určovalo nebo každé si žádal...no dopadlo to, že přišla a řekla: „Tak buď zedník anebo valcír v Chomutově.“

V té době se také poprvé setkal s bojovými sporty. A to po rvačce se sousedem, která pro něj nedopadla dobře.

On totiž dělal řeckořímský zápas a to, tak mi tam řekl a domluvil, abych dělal sport, abych šel s nim.

Od řeckořímského zápasu nakonec přešel k judu, které se stalo jeho celoživotní vášní. Po dokončení učení se v osmnácti oženil a zahájil vojenskou službu u sedmého výsadkářského pluku v Holešově.

Vybírali sportovce (já judo) a navíc jsem byl lesní, hajný, takže u toho průzkumu, tam ty předpoklady jsem měl, tak jsem se tam dostal. Narukoval jsem jako normální voják na pátou rotu...

V průběhu služby působil i jako instruktor parašutismu a po ukončení vojny pokračoval ve své sportovní kariéře.

Zůstal jsem teda na úrovni amatéra, protože jsem chodil do práce, ale soutěžil jsem i vlastně s profíkama. A byl jsem celkem na dobrý úrovni, byl jsem, jak by se dneska řeklo, do prvních pěti ve své váze.

Události srpna roku 1968 prožíval čtyřicetiletý Ludvík Hasík v Mostě, kde pracoval na stavbě.

Nevěděli jsme, co se děje, mysleli jsme, že maj cvičení a to, pak jsme poznali, že tam jedou ty tanky i s kulometama, tak jsme věděli, že to cvičení není...My jsme tam měli rozestavěnou velkou budovu, tak jsme v práci ještě s jedním kamarádem, tak jsme tam vápnem napsali ať

jdou domů že jo, že jsou vrazi. Dali tam dva tanky a řekli, že jak to do hodiny nesmažem, tak že to rozstřílej, tak jsme to museli mazat a a zlikvidovat.

Po těchto událostech ztratil pan Hasík možnost reprezentovat a z Mostecka se přestěhoval do Jablonce.

Jablonce to vyhrál tady teda přehradou a Jizerkama a tak jsem se sem rád nastěhoval. A tady jsem poprvé pocítil něco, co je jako domov jo.

I po přestěhování do Jablonce zůstalo judo důležitou součástí jeho života. A pokračuje s ním i ve svém úctyhodném věku.

A vůbec jako ten sport mně vlastně udal směr života, protože kdybych nesportoval a to, tak vim, že dneska, že bych byl někde po stavbách, kriminálník.

Momentálně soutěží ve veteránské kategorii a má úspěchy i na mistrovství světa.

Poslední bylo teďka v Abu Dabí před měsícem, tak tam jsem skončil bronzovej a o bronz jsem vyhrál nad trojnásobným mistrem světa v mý váze, který tam úřaduje.